

شرح
الأصول الستة

Giảng giải

“Al-Usul As-Sittah”
(Sáu nguyên tắc căn bản)

Của Sheik Al-Islam

Muhammad bin ‘Abdul Wahhab bin Sulaiman At-Tamimi

Tác giả

Haitham bin Muhamad Sarhan

Cựu giảng viên học viện Al-Haram tại Masjid An-Nabawi
– và hiện là người giám sát viện Sunnah.

<https://www.alsarhaan.com>

Cầu xin Allah tha thứ tội lỗi cho ông, cho cha mẹ của ông
và cho những ai hỗ trợ ông xuất bản quyển sách này.

Ấn bản đầu tiên

Sách có đăng ký bản quyền

Ai muốn in, dịch để phân phát miễn phí cần có sự kiểm
duyet của tác giả

Xin liên hệ

islamtorrent@gmail.com

Bộ Thông Tin

Alhamulillah, mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng Allah. Bầy tôi cầu xin Ngài phù hộ, cầu xin Ngài tha thứ tội lỗi, và bầy tôi cầu xin Ngài che chở tránh khỏi những điều xấu từ bản thân và việc làm của bầy tôi. Ai mà Allah hướng dẫn sẽ không lầm lạc, còn ai mà Ngài làm cho lầm lạc sẽ không tìm thấy sự hướng dẫn. Tôi chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah, Ngài là Thượng Đế duy nhất, Ngài không có đối tác ngang vai; và tôi chứng nhận Muhammad là người bề tôi và Thiên Sứ của Ngài. **{Hỡi những người có đức tin, các người hãy kính sợ Allah bằng lòng kính sợ thực sự; và các người hãy đừng chết ngoại trừ các người đã là những người Muslim (thần phục Allah).}** [chương 3 – Ali ‘Imran, câu 102]. **{Hỡi con người, hãy kính sợ Thượng Đế của các người, Đấng đã tạo hóa các người từ một cá thể duy nhất (ông tổ Adam của các người) và từ Y Ngài đã tạo ra người vợ (Hauwa) của Y, rồi từ hai người họ, Ngài đã rải ra khắp nơi (trên trái đất) vô số đàn ông và phụ nữ. Các người hãy kính sợ Allah, Đấng mà với Ngài các người đòi hỏi (quyền và lẽ phải) lẫn nhau và các người (hãy tôn trọng) mối quan hệ thân tộc, quả thật Allah luôn giám sát (mọi hành vi của) các người.}** [chương 4 – An-Nisa, câu 1]. **{Hỡi những người có đức tin! Các người hãy kính sợ Allah và hãy nói lời chân thật. Ngài sẽ cải thiện việc làm của các người cho các người và Ngài sẽ tha thứ tội lỗi cho các người. Người nào tuân lệnh Allah và Sứ Giả của Ngài thì chắc chắn sẽ đạt được sự thành công to lớn.}** [chương 33 – Al-Ahzab, câu 70, 71].

Người tìm kiếm kiến thức nên quan tâm đến các quy tắc và nền tảng trong giáo luật. Và một trong những thông điệp ngắn gọn quan trọng liên quan đến điều này là thông điệp có giá trị của Sheikh Al-Islam Muhammad bin ‘Abdul Wahhab bin Sulaiman At-Tamimi (mất năm 1206 A.H), có tên là “Sáu nguyên tắc cơ bản”. Đây là một luận thuyết được các học giả hết sức quan tâm, trong đó, tác giả liệt kê ra một cách rõ ràng sáu nguyên tắc cơ bản được thiết lập bởi Allah và Thiên Sứ của Ngài,

Muhammad – cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người.. Tuy nhiên, nhiều người đã sai lầm trong sáu nền tảng căn bản này và đi chệch hướng khỏi những gì Allah đã thiết lập. Trong phần giảng giải của chúng tôi về thông điệp này, chúng tôi đã tuân theo phương pháp sắp xếp nội dung để tạo điều kiện thuận tiện và dễ dàng cho người học; và chúng tôi giảng giải dựa theo sự giảng giải của Sheikh Muhammad bin Saleh Al-'Uthaimeen (mất năm 1421 A.H), với một số bổ sung nhỏ khi cần thiết.

Cầu xin Allah làm cho tác phẩm này hoàn toàn vì sắc diện của Ngài, và mang lại lợi ích cho người viết và người đọc. Cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Thiên Sứ trung thực của Người, cho gia quyến của Người, tất cả Sahabah của Người, và những người theo họ trong sự tốt lành cho đến Ngày Phán Xét. Và mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng Allah, Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài.

Lời mở đầu của cuốn sách

Tác giả nói:

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

Một trong những phép lạ tuyệt vời nhất và những câu Kinh vĩ đại nhất chỉ ra sức mạnh của Thượng Đế, Đấng Chế Ngự và Chi Phối; sáu nguyên tắc mà Allah, Đấng Tối Cao, đã nói rõ với công chúng, nhiều hơn những gì họ nghĩ.

Tuy nhiên, rất nhiều người khôn ngoan và hiểu biết thuộc con cháu của Adam trong thế giới này đã mắc lỗi trong các nguyên tắc đó, ngoại trừ một số ít.

Tóm tắt sáu nguyên tắc căn bản	
<u>Nguyên tắc thứ nhất:</u> Ikhlās, trái ngược với nó là Shirk	<u>Nguyên tắc thứ hai:</u> Đoàn kết trong tôn giáo, cấm chia rẽ và phân nhóm
<u>Nguyên tắc thứ ba:</u> Nghe và vâng lời lãnh đạo, trái ngược với điều này là chống đối và phản loạn	<u>Nguyên tắc thứ tư:</u> Kiến thức và ‘Ulama (các học giả), Fiqh (luật học) và Fuqaha (các luật học gia), trái ngược với họ là những người bắt chước họ chứ không phải họ
<u>Nguyên tắc thứ năm:</u> Những Wali của Allah là ai, trái ngược với họ là Shaytan.	<u>Nguyên tắc thứ sáu:</u> Sự hướng dẫn là Qur’an và Sunnah, trái ngược với nó là từ bỏ Qur’an và Sunnah.

Tại sao chúng ta học sáu nguyên tắc này?	
1- Để khuyên răn các học giả ('Ulama)	2- Để biết các nguyên tắc của Islam, tin và thực hành theo.

Tác giả bắt đầu bằng "Bismillah", đây là đường lối chung của 'Ulama. Việc làm này mang ý nghĩa:			
[1] Làm theo Kinh Sách của Allah (Qur'an) cũng như theo gương các vị Thiên Sứ, các vị Nabi – cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho tất cả họ.	[2] Làm theo Hadith: "Mọi vấn đề quan trọng không bắt đầu bằng tên của Allah thì đó là thiếu sót", mặc dù đây là Hadith yếu.	[3] Theo gương các học giả thế hệ Salaf của Islam – cầu xin Allah thương xót họ.	[4] Tìm kiếm phước lành và những điều tốt đẹp bằng cách bắt đầu với đại danh của Allah, Đấng Tối Cao.

Ý nghĩa của "Bismillah"			
[1] (Bismillah): Nhân danh Allah tôi viết, và làm việc bắt đầu với đại danh của Allah là mong được phúc lành và những điều tốt đẹp.	[2] (Allah): Là đại danh tối cao của Đấng Tạo Hóa, là một điểm tham chiếu cho tất cả các tên khác của Ngài.	[3] (Ar-Rahman) là Đấng Độ Lượng, và sự độ lượng của Ngài bao quát tất cả chúng sinh.	[4] (Ar-Rahim) là Đấng Khoan Dung, và sự khoan dung của Ngài chỉ đối với ai Ngài muốn trong đám bề tôi của Ngài.

Có phải ý của tác giả là giới hạn sáu nguyên tắc này thôi?	
Quy tắc là nếu con số được đề cập trong Qur'an, Sunnah, hoặc lời của những người hiểu biết:	
[1] Chúng ta không tìm thấy trong các văn bản của Qur'an và Sunnah bất cứ điều gì nhiều hơn con số này. Con số trở thành một khái niệm, tức là: nó không thể được thêm vào, chẳng hạn như: trụ cột của Islam, trụ cột của đức tin; như trong Hadith.	[2] Và nếu chúng ta tìm thấy trong các văn bản của Qur'an và Sunnah những gì nhiều hơn con số này; con số đó không là một khái niệm, tức là, nó có thể được thêm vào nó với những gì được đề cập trong Qur'an và Sunnah, chẳng hạn như câu nói của Thiên Sứ – Sollollohu 'alaihi wasallam –: “Năm điều Fitrah ...” và câu nói của Người: “Hãy tránh bảy điều hủy diệt ...”

Tại sao con số đôi khi được nhắc đến nhưng không được hiểu là một khái niệm?
Đây là một trong những phương pháp giảng dạy tốt của Thiên Sứ – Sollollohu 'alaihi wasallam –; Người muốn người nghe kiểm soát những gì được đề cập trong buổi thuyết giảng, để sau một thời gian, sẽ dễ dàng đưa ra những vấn đề này hơn; giống như lời của Thiên Sứ – Sollollohu 'alaihi wasallam –: {Có ba thứ mà Ta sẽ thề khi nói về chúng, và Ta sẽ nói cho các người một lời nói, vì vậy hãy ghi nhớ nó: Của cải của một người bề tôi sẽ không giảm bớt từ việc làm Sadaqah ...} (Hadith do At-Tirmizdi ghi lại), và đây là cách mà tác giả đã viết.

Những điều quan trọng:		
[1] Sáu nguyên tắc này có phải đã được thế hệ Salaf đồng thuận không? Đúng vậy, Qur'an và Sunnah chỉ ra điều đó, và tôi nói Sahabah, Salaf và các Imam.	[2] Ai là người đầu tiên biên soạn về sáu nguyên tắc này? Không có cuốn sách về niềm tin nào là không có những nguyên tắc này, nhưng người đầu tiên thu thập chúng trong một chuyên luận riêng là Imam.	[3] Làm sao để chúng ta nắm chắc được sáu nguyên tắc này? Bằng cách biết rõ từng nền tảng và những gì ngược lại với nó.

Các cuốn sách “Usul As-Sunnah”, “Aqi-dah”, “Sunnah” và “Sáu nguyên tắc căn bản” có cùng nội dung hay chúng khác nhau?
Chúng là những tác phẩm của cùng một chủ đề, nhưng các học giả đa dạng hóa các tên sách để học viên không cảm thấy nhàm chán, hoặc để tăng thêm phần giải thích, hoặc tùy trường hợp và nhu cầu. Đôi khi tiêu đề của cuốn sách là “Usul As-Sunnah”, như “Usul As-Sunnah” của Imam Ahmad hoặc “Aqi-dah” như “Aqi-dah Al-Wa-sitiyah” của Sheikh Al-Islam Ibnu Taymiyah hoặc “As-Sunnah” như “As-Sunnah” của Al-Khallal hoặc “Al-Iman” như “Al-Iman” của Ibn Abi Shaybah, hoặc “At-Tawhid” như “At-Tawhid” của Ibn Khuzaymah, hoặc “Al-Usul As-Sittah” – “Sáu nền tảng căn bản” của Imam Mujaddid.

Nguyên tắc thứ nhất

Tác giả nói:

Ikhlas trong việc thờ phượng một mình Allah, không Shirk với Allah. Trái ngược với Ikhlas là Shirk. Và hầu hết Qur'an trình bày nền tảng này theo nhiều cách khác nhau, với những lời lẽ mà những người bình thường đều hiểu được.

Sau đó, khi cộng đồng Islam trở nên đông hơn, Shaytan bắt đầu bày vẽ Ikhlas của họ bằng hình thức tôn vinh quá mức những người ngoan đạo và những ai theo họ khiến họ rơi vào hành vi Shirk với Allah.

Ikhlas (thành tâm) đối với Allah				
(Rằng một người có ý định bằng sự thờ phượng của mình để đến gần hơn với Allah Toàn Năng, và để đạt được một chốn ngụ tốt đẹp ở nơi Ngài)				
[1] Phải chân thành vì Allah trong tâm niệm của mình.	[2] Phải chân thành vì Allah trong tình yêu đối với Ngài.	[3] Phải chân thành vì Allah trong việc tôn vinh Ngài.	[4] Phải chân thành vì Allah trong biểu hiện bề ngoài đối với Ngài.	[5] Thờ phượng Allah chỉ vì sắc diện của Ngài và vì muốn đến với chỗ ở vinh dự ở nơi Ngài.

Một số câu Kinh Qur'an về Ikhlas:		
[1] {Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: "Quả thật, lẽ	[2] {Chúng chỉ được lệnh phải thờ phượng một	[3] {Không một Sứ Giả nào được cử phái đến trước

nguyện Salah của Ta, việc giết tế của Ta, cuộc sống và cái chết của Ta đều dành trọn cho một mình Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”} (chương 6 – Al-An’am, câu 162)	mình Allah, phải toàn tâm và tuyệt đối hết lòng thần phục Ngài, phải dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah. Và đó là một tôn giáo chính thống.} (chương 98 – Al-Baiyinah, câu 5)	Người mà lại không được TA mặc khải cho y rằng không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài TA nên chỉ hãy thờ phượng riêng một mình TA.} (chương 21 – Al-Ambiya, câu 25)
---	--	---

Một số Hadith về Ikhlas:		
[1] Một người đàn ông đã nói với Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam –: Mashaa Allah wa shi’ta (có nghĩa là đó là điều Allah và Người muốn). Thiên Sứ của Allah nói với người đàn ông đó: {Chẳng lẽ ngươi muốn biến Ta thành thần linh cùng với Allah ư? Hãy nói đó là điều mà một mình Allah muốn mà thôi, tức chỉ nói “Mashaa Allah”.} (Hadith do Ahmad ghi lại)	[2] Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói: {Ai thề với một thứ gì ngoài Allah thì y là Kafir hoặc là kẻ đa thần.} (Hadith do Ahmad và Abu Dawood ghi lại)	[3] Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói: {Hỡi mọi người, các ngươi quen nói bằng những lời của các ngươi, chớ đừng để Shaytan làm đồng minh của các ngươi. Ta là Muhammad con trai của Abdullah, Ta là người bề tôi của Allah và Thiên Sứ của Ngài. Ta không thích các ngươi nâng Ta lên hơn vị trí và vai trò mà Allah đã ban cho Ta.} (Ahmad)

Trái ngược với Ikhlas là Shirk (tổ hợp thần linh cùng với Allah)		
[1] Allah phán: {Chắc chắn Allah không tha thứ cho kẻ phạm tội Shirk với Ngài nhưng Ngài sẽ tha thứ các tội lỗi khác ngoài tội đó cho bất cứ ai Ngài muốn. Người nào phạm tội Shirk với Allah thì quả thật y đã phạm phải một đại trọng tội.} (chương 4 – An-Nisa', câu 48)	[2] Allah phán: {Quả thật, TA (Allah) đã gửi đến mỗi cộng đồng một vị Sứ Giả (để nói với họ): “Các người hãy thờ phượng một mình Allah và tránh xa tà thần.”} (chương 16 – An-Nahl, câu 36)	[3] Thiên Sứ của Allah – Sollollohu 'alaihi wasallam – nói: {Ai trình diện Allah mà không Shirk với Ngài bất cứ điều gì sẽ vào Thiên Đàng, còn ai trình diện Ngài mà Shirk với Ngài một điều gì đó thì sẽ vào Hỏa Ngục.} (Muslim)

Shirk có hai dạng:	
[1] Đại Shirk, một hành động khiến một người rời khỏi Islam. Và đó là tất cả các hình thức Shirk mà giáo luật khẳng định và chúng phủ nhận Tawhid hoàn toàn; chẳng hạn như cầu xin người chết hoặc cầu xin người vắng mặt cứu giúp một điều mà chỉ có người hiện diện mới có thể làm được.	[2] Tiểu Shirk, một hành động không khiến một người rời khỏi Islam. Và đó là tất cả hành vi, lời nói mà giáo luật mô tả là Shirk, tuy nhiên, chúng không phủ nhận Tawhid hoàn toàn; chẳng hạn như thề bởi ai (vật gì) ngoài Allah, Riya' (không thành tâm vì một mình Allah).

Cấp độ Haram			
[1] Đại Shirk	[2] Tiểu Shirk	[3] Đại tội	[4] Tiểu tội

Sự khác biệt giữa đại Shirk và tiểu Shirk	
[1] Đại Shirk • Khiến một người rời khỏi Islam • Vô hiệu mọi việc làm thờ phượng và thiện tốt. • Người vi phạm sẽ đời đời trong Hỏa Ngục. • Tính mạng và tài sản của người thực hiện được phép xâm phạm từ phía nhà cầm quyền Islam. • Tin rằng một thứ gì đó là nguyên nhân chi phối một phần nào đó của vũ trụ. • Người thực hiện không được tha thứ nếu chết trong tình trạng này. • Có bằng chứng khẳng định nó là đại Shirk. • Tin rằng ngoài Allah có một quyền năng chi phối một phần của vũ trụ, và tin rằng quyền năng đó có thể mang lại điều phúc và đẩy lùi điều dữ.	[2] Tiểu Shirk • Không khiến một người rời khỏi Islam • Vô hiệu những việc làm cụ thể. • Người vi phạm không đời đời trong Hỏa Ngục. • Tính mạng và tài sản không được phép xâm phạm. • Coi một điều gì đó là nguyên nhân trong khi Allah không coi đó là nguyên nhân. • Nằm trong sự tha thứ của Allah. • Có bằng chứng khẳng định nó là tiểu Shirk. • Tất cả những gì là phương tiện dẫn đến đại Shirk đều là tiểu Shirk. • Tất cả những gì mà giáo luật coi là Shirk.

Shirk là điều mà vị Khalil của Đấng Ar-Rahman, Imam của những người trong sạch đã rất lo sợ, như Allah cho biết về lời cầu xin của Người: **{Và xin Ngài bảo vệ bề tôi cùng con cháu của bề tôi tránh xa việc thờ phượng bực tượng.}** (chương 14 – Ibrahim, câu 35). Ông Ibnu Abi Mulaikah – **Rodhiyollohu ‘anhu** – nói: *“Tôi kịp gặp ba mươi Sahabah của Thiên Sứ – Sollollohu ‘alaihi wasallam –, tất cả họ đều lo sợ cho bản thân dính và Nifaq (sự giả tạo đức tin).”* Vì vậy, không ai cảm thấy an toàn khỏi Nifaq ngoại trừ Munahfiq (kẻ giả tạo đức tin), không ai lo sợ Nifaq ngoại trừ người có đức tin.

Lo sợ Shirk bằng cách:			
[1] Học Tawhid, làm theo Tawhid, và kêu gọi đến với Tawhid.	[2] Tìm hiểu Shirk và nhận biết những nguyên nhân của nó cũng như các phương thuốc điều trị.	[3] Cầu nguyện, khẩn xin Allah sự giúp đỡ.	[4] Không can hệ với Shirk và những người làm Shirk, tránh xa họ để không trở thành một trong số họ.

Nguyên tắc thứ hai

Tác giả nói:

Allah ra lệnh đoàn kết và hợp nhất trong tôn giáo và Ngài cấm chia rẽ và phân nhóm.

Allah đã nói rõ điều này và đủ để người dân thường hiểu. Và Ngài cấm chúng ta giống như những kẻ đã chia rẽ và bất đồng trước chúng ta và họ đã bị hủy diệt, và Ngài cho biết rằng đã ra lệnh cho các Sứ giả phải hợp nhất trong tôn giáo và cấm họ chia rẽ trong đó.

Và điều này được làm rõ hơn thông qua những gì được đề cập trong Sunnah của Thiên Sứ – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** –.

Sau đó, sự khác biệt và bất đồng về các nền tảng của tôn giáo cũng như các nhánh của nó lại trở thành nguồn kiến thức và luật học trong tôn giáo, còn sự hợp nhất và đồng thuận trong tôn giáo lại trở thành thứ mà chỉ một kẻ dị giáo hay kẻ điên mới nói!

Một số câu Kinh Qur'an ra lệnh phải đồng thuận và hợp nhất

[1] {Các người (những người có đức tin) hãy bám chặt lấy sợi dây (tôn giáo Islam) của Allah và chớ đừng chia rẽ. Và các người hãy nhớ lại ân huệ của Allah dành cho các người: lúc các người là kẻ thù của nhau, Ngài đã kết nối trái tim của các người lại,	[2] {Các người chớ giống như những kẻ đã chia rẽ và bất đồng nhau (dân Kinh Sách) sau khi các bằng chứng rõ rệt đã đến với họ. Họ chắc chắn sẽ nhận lấy	[3] {Quả thật, những kẻ đã phân chia tôn giáo và thành lập giáo phái riêng (như những người Do Thái và Thiên Chúa) thì Người (hỡi Thiên Sứ) hoàn toàn vô can với mọi hành động (lầm lạc) của
--	---	--

nhờ ân huệ đó của Ngài mà các người trở thành anh em của nhau; và lúc các người ở trên bờ của hố lửa (xung đột và chiến tranh), Ngài đã giải cứu các người thoát khỏi (tình trạng) đó.} (chương 3 – Ali ‘Imran, câu 103)	một sự trừng phạt khủng khiếp.} (chương 3 – Ali ‘Imran, câu 105)	họ.} (chương 6 – Al-An‘am, câu 159) [4] {Các người đừng bắt đồng và tranh cãi nhau kéo các người mất đi sức mạnh và trở nên hèn yếu.} (chương 8 – Al-Anfal, câu 46)
--	--	---

Một số câu Hadith ra lệnh phải đồng thuận và hợp nhất		
[1] {Người Muslim là anh em của người Muslim; người Muslim không đàn áp, bỏ rơi và khinh thường người Muslim. Taqwa là ở đây. Taqwa là ở đây – Thiên Sứ của Allah đưa tay chỉ vào ngực của mình – là kẻ xấu đối với ai khinh thường người anh em Muslim của mình; tính mạng, danh dự và tài sản của mỗi người Muslim đều Haram đối với người Muslim khác.} (Al-Bukhari, Muslim)	[2] {Các người đừng đổ kỵ, ghét bỏ, dọ thám và tranh cãi nhau, mà các người hãy là những bề tôi của Allah trong tình anh em.} (Al-Bukhari, Muslim)	[3] {Người có đức tin đối với người có đức tin khác giống như một khối xây dựng, cấu trúc này làm vững chắc cấu trúc kia.} (Al-Bukhari, Muslim)
Ngược lại với điều này, Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – cấm mọi thứ dẫn đến sự mất đoàn kết và chia rẽ người Muslim; và Người thúc giục sự hòa hợp và tình yêu trong lời nói và hành động.		

Hành động của Sahabah – Rodhiyollohu ‘an hum –

Đã xảy ra sự mâu thuẫn và bất đồng giữa họ nhưng giữa họ vẫn không có sự chia rẽ, thù hằn và ghét bỏ nhau. Một trong những thí dụ về sự mâu thuẫn và bất đồng quan điểm của họ trong lúc sinh thời của Thiên Sứ – Sollollohu ‘alaihi wasallam – là những gì Người nói ở cuối trận chiến Al-Ahzab: **{Không ai trong các người dâng Salah ‘Asr trừ phi đã đến khu vực của dòng họ Quraizhah.}** Một số người nói: chúng tôi nghe và tuân lệnh; và một số khác thì nói: Chúng tôi Salah đúng giờ của nó bởi vì Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – bảo như thế vì Người chỉ muốn mọi người nhanh chóng xuất chinh, và họ đã không xung đột và mất đoàn kết trong sự việc đó. (Hadith do Al-Bukhari và Muslim ghi lại)

Hành động của thế hệ Salaf (những người ngoan đạo của ba thế kỷ đầu của Islam)

Một trong số các nền tảng giáo lý của Ahli Sunnah và Jama’ah liên quan đến các vấn đề gây bất đồng quan điểm là do Ijtihad (sự nỗ lực tìm ra sự thật). Họ luôn thông cảm cho nhau khi bất đồng ý kiến chứ không hề có ác cảm với nhau.

Trong số các biểu hiện của tính đoàn kết trong luật Islam:

Hợp nhất trong thờ phượng một Thượng Đế duy nhất	Đi theo một vị Thiên Sứ, một vị Nabi duy nhất	Chấp hành và thực hiện một giáo luật duy nhất	Cùng một Qiblah	Một Khalif duy nhất
Cùng tập hợp ở mỗi làng năm	Cư dân của một vùng cùng tập	Cùng tập hợp trong mỗi ngày ‘Eid, bao gồm cả	Cư dân khắp nơi tập hợp tại khu vực ‘Arafah	

lần Salah bắt buộc.	hợp cho mỗi Jumu'ah.	phụ nữ và trẻ con.	vào một dịp nhất định.
---------------------	----------------------	--------------------	------------------------

Lưu ý:
Hadith {Sự bất đồng và mâu thuẫn của cộng đồng tín đồ của Ta là Rahmah} không xác thực. Vì vậy, việc dùng nó làm bằng chứng giáo lý là không đúng. Nếu sự bất đồng, mâu thuẫn là Rahmah, vậy sự đồng thuận và thống nhất thì sao?

Nguyên tắc thứ ba

Tác giả nói:

Một trong những yếu tố hoàn thiện xã hội là nghe và tuân theo mệnh lệnh của ai được trao quyền lãnh đạo, ngay cả khi người đó là nô lệ da đen.

Allah đã trình bày đầy đủ và rõ ràng bằng các điển đạt khác nhau, bằng luật và pháp lệnh.

Sau đó, nền tảng này đã trở thành ẩn số đối với hầu hết những người tự xưng là có kiến thức, vì vậy nó nên được hành động như thế nào?!

Nghe và vâng lời người được trao quyền lãnh đạo

[1] Chấp hành và thực hiện những gì người đó ra lệnh.

[2] Từ bỏ những gì người đó ngăn cấm.

Một số bằng chứng bắt buộc tuân theo người được trao quyền lãnh đạo từ Qur'an:

[1] {Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy tuân lệnh Allah, hãy vâng lời Thiên Sứ (Muhammad) và cấp lãnh đạo của các ngươi.}
(chương 4 – An-Nisa', câu 59)

[2] {Các ngươi hãy tuân lệnh Allah và Sứ Giả của Ngài; các ngươi đừng bắt đồng và tranh cãi nhau kéo các ngươi mất đi sức mạnh và trở nên hèn yếu.}
(chương 8 – Al-Anfal, câu 46)

[3] {Các ngươi (những người có đức tin) hãy bám chặt lấy sợi dây (tôn giáo Islam) của Allah và chớ đừng chia rẽ.}
(chương 3 – Ali 'Imran, câu 103)

Một số bằng chứng bắt buộc tuân theo người được trao quyền lãnh đạo từ Sunnah:		
[1] ‘Ubadah bin Os-Somit – Rodhiyollohu ‘anhu – nói: <i>Chúng tôi đã cam kết trung thành với Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – trong việc nghe và tuân theo, dù thích hay không thích, dù dễ dàng hay khó khăn, và chúng tôi kiên quyết trung thành, và chúng tôi sẽ không chống đối người được trao quyền lãnh đạo. Ông ‘Ubadah nói: Trừ phi các người nhìn thấy sự vô đức tin rõ ràng thông qua các bằng chứng từ Allah.</i> (Al-Bukhari, Muslim)	[2] Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói: {Ai thấy một điều gì đó (không tốt) từ người lãnh đạo của mình, y hãy kiên nhẫn, bởi quả thật, ai rời bỏ tập thể một gang tay rồi chết đi thì cái chết của y là cái chết của thời Jahiliyah.} (Al-Bukhari, Muslim)	[3] Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói: {Bất cứ ai từ bỏ sự vâng lời, vào Ngày Phán Xét y sẽ không có bằng chứng biện hộ khi trình diện Allah.} (Muslim)

Bất cứ ai nhìn vào tình trạng của cộng đồng Islam trong suốt lịch sử sẽ thấy rằng nó là:	
[1] Trước đây: Giữ chặt tôn giáo, đoàn kết và hợp nhất trong tôn giáo, tôn vinh những người trông coi tôn giáo và làm theo họ một cách đúng đắn, và trở thành cộng đồng nắm quyền thống trị và hiển thị trên trái đất.	[2] Và khi họ đổi mới và cải biên, họ chia rẽ tôn giáo, nổi loạn chống lại các Imam và rời bỏ họ, chia thành các hệ phái; nỗi sợ trong lòng của kẻ thù đã được xóa, họ cãi nhau và trở nên hèn yếu, các cộng đồng khác nổi dậy chống lại họ, và họ trở thành lớp bọt như lớp bọt của một dòng nước.

Điều bắt buộc đối với chúng ta là giữ gìn và chăm sóc

Rằng chúng ta hãy làm những gì Allah đã ra lệnh cho chúng ta bằng tình yêu thương và giúp đỡ nhau trên sự ngoan đạo và lòng Taqwa; chúng ta cần đoàn kết vì quyền lợi tôn giáo; chúng ta hợp nhất, đồng thuận và hỗ trợ nhau trên sự thật; chúng ta chân thành trong mọi hành động của mình và chúng ta cố gắng cho một mục tiêu duy nhất, đó là cải thiện cộng đồng này cả về tôn giáo lẫn đời sống bằng khả năng có thể. Điều này sẽ không thể thực hiện được cho đến khi chúng ta đồng thuận về lời nói của mình và từ bỏ những tranh chấp và mâu thuẫn giữa chúng ta.

Nguyên tắc thứ tư

Tác giả nói:

Làm rõ về ‘Ilm (kiến thức Islam) và ‘Ulama (giới học giả Islam), về Fiqh (luật học Islam) và Fuqaha (các luật học gia Islam; và làm rõ về việc những kẻ giống họ nhưng không phải là họ.

Quả thật, Allah Tối Cao đã trình bày rõ về nền tảng này trong phần đầu của chương Albaqarah qua lời phán của Ngài từ câu 40 **{Hỡi người dân Israel (tức dòng dõi của Nabi Ya'qub), các Người hãy ghi nhớ các ân huệ mà TA đã đặc ân cho các người...}** cho đến câu 122 **{Hỡi người dân Israel, các người hãy ghi nhớ các ân huệ mà TA...}**

Và nền tảng này sẽ được rõ hơn: Những gì mà Sunnah xác thực đã nói trong nền tảng này là rất nhiều. Tất cả đều rõ ràng cho người dân thường nói chung.

Sau đó, điều này trở thành điều kỳ lạ nhất! Và kiến thức Islam (‘Ilm) cũng như luật học Islam (Fiqh) đã trở thành Bid'ah (đổi mới, cải biên) và Dhalal (lầm lạc), và lựa chọn của họ là sự ngụy tạo và giả dối. Nguồn kiến thức mà Allah đã áp đặt cho tạo vật của Ngài và đã ngợi khen nó, không còn ai thốt ra ngoại trừ những kẻ dị giáo hoặc những tên điên! Và ai phủ nhận và phản đối những gì đi ngược lại với kiến thức của Allah sẽ tìm thấy những cảnh báo chống đối và ngăn cản, và đây chính là Fiqh (luật học Islam) và ‘Ilm (kiến thức Islam)!!

‘Ilm (Kiến thức) được chia thành hai dạng:			
[1] ‘Ilm Ash-Shari’ah và những gì liên quan: Là nguồn kiến thức mà Allah ban xuống cho Thiên Sứ của Ngài từ sự giảng giải và hướng dẫn. Đây là nguồn kiến thức được ca tụng và khen ngợi một cách tuyệt đối. Và hai bộ nguồn của kiến thức này là Qur’an và Sunnah.	[2] ‘Ilm Dunya (kiến thức về đời sống): Chặng hạn như y học, kỹ thuật, và những nguồn kiến thức của đời sống. Và những kiến thức này có các tình huống:		
	[a] Nếu nó là phương tiện cho điều tốt, nó là tốt.	[b] Nếu nó là phương tiện cho điều xấu, nó là xấu	[c] Nếu nó không phải là phương tiện cho điều tốt cũng không phải cho điều xấu, nó là sự lãng phí thời gian và vô nghĩa.

Một số bằng chứng giáo lý ca ngợi kiến thức		
[1] Allah Tối Cao phán: {Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Lẽ nào những người hiểu biết lại ngang bằng với những kẻ không biết gì ư?” Quả thật chỉ những người thông hiểu mới lưu tâm.} (chương 39 - Az-Zumar, câu 9)	[2] Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói: {Quả thật, các vị Nabi không kế thừa đồng tiền vàng hay đồng tiền bạc, mà họ kế thừa kiến thức. Vì vậy, ai lấy được nó là đã lấy được nhiều phước phần tốt đẹp.} (Ahmad)	[3] Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói: {Ai mà Allah muốn cho điều tốt thì Ngài sẽ để người đó thông hiểu về tôn giáo.} (Al-Bukhari, Muslim)

Các phước lành của kiến thức		
[1] Allah nâng cao những người hiểu biết trên thế gian này trong số các tôi tớ của Ngài tùy theo những gì họ đã làm, và ở Đời Sau Ngài sẽ nâng cấp bậc của họ trong Thiên Đàng.	[2] Kiến thức là một trong những thứ còn lại cho con người sau khi y đã chết. Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói: { Khi người bề tôi chết, việc làm của y sẽ chấm dứt ngoại trừ ba thứ: Sadaqah Jariyah, kiến thức hữu ích, ... } (Muslim)	
[3] Kiến thức là thứ được phép ganh tị, Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói: { Chớ đừng ghen tị ngoại trừ đối với hai hạng người: Người đàn ông được Allah ban cho sự khôn ngoan, y hành động theo sự khôn ngoan đó và dạy nó lại cho người; người đàn ông được Allah ban cho sự giàu có và y đã sống một cách công chính. } (Al-Bukhari, Muslim).		
[4] Kiến thức là nguồn thừa kế từ Nabi, Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói: {... mà họ kế thừa kiến thức... } (Ahmad)	[5] Kiến thức là ánh sáng soi rọi cho người bề tôi để y biết thờ phượng Thượng Đế của y như thế nào và biết cách cư xử với những ai (vật gì) ngoài Ngài.	[6] Người có kiến thức là ánh sáng hướng dẫn mọi người trong các công việc tôn giáo và cuộc sống thế gian của họ.

Nghĩa vụ của chúng ta

Chúng ta phải biết ai là những học giả thực sự, và họ là những người chỉ dạy mọi người theo luật pháp của Thượng Đế. Một số dấu hiệu quan trọng nhất để nhận biết họ: Nói dựa theo bằng chứng giáo lý từ Qur'an và Sunnah, đi theo con đường của những người tiền nhiệm, thực hành dựa trên kiến thức, nhiều thờ phượng, họ được đánh giá bởi các học giả khác, và họ luôn cảnh báo mọi người về Shirk và Bid'ah.

Nguyên tắc thứ năm

Tác giả nói:

Allah trình bày rõ về những người Wali, và Ngài phân biệt họ với những kẻ trá hình trong số kẻ thù của Ngài từ những kẻ Munafiq (giả tạo đức tin) và những kẻ tội lỗi.

Đủ minh chứng cho điều này bởi ba câu Kinh sau đây:

{Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Nếu các người thực sự yêu thương Allah thì các người hãy theo ta.”} (chương 3 – Ali ‘Imran, câu 31)

{Hỡi những người có đức tin, ai trong các người rời bỏ tôn giáo của mình thì Allah sẽ mang đến một nhóm người khác (thay thế các người), Ngài sẽ yêu thương họ và họ cũng sẽ yêu thương Ngài.} (chương 5 – Al-Ma-idah, câu 54)

{(Không có gì phải hoài nghi rằng) những vị Wali của Allah sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền. (Họ là) những người có đức tin và kính sợ Allah.} (chương 10 – Yunus, câu 62, 63)

Sau đó, nhiều người tự xưng là học giả, là nguồn hướng dẫn của chúng sinh, là người thông thạo giáo luật, và là Wali của Allah. Họ bắt buộc mọi người từ bỏ việc đi theo Thiên Sứ của Allah – **Sollollohu ‘alaihi wasallam** –, ai đi theo Người thì người đó không thuộc nhóm của họ. Họ bắt buộc mọi người phải từ bỏ Jihad (việc đấu tranh cho con đường của Allah), ai không từ bỏ Jihad sẽ không thuộc nhóm của họ. Và họ bắt buộc mọi người phải từ bỏ đức tin và lòng Taqwa, ai cứ trối chết bản thân với đức tin và lòng Taqwa thì không thuộc nhóm của họ.

Lạy Allah, bày tôi cầu xin Ngài sự tha thứ và an lành, quả thật, Ngài là Đấng hằng nghe lời khẩn cầu.

Chúng ta nhận biết những Wali của Allah như thế nào?	
Họ là những người có đức tin nơi Allah, kính sợ Ngài, ngay chính trên tôn giáo của Ngài. Ngài phán: {(Không có gì phải hoài nghi rằng) những vị Wali của Allah sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền. (Họ là) những người có đức tin và kính sợ Allah.} (chương 10 – Yunus, câu 62, 63)	Tự xưng là Wali của Allah để đề cao bản thân. Điều này phủ nhận lòng Taqwa đối với Ngài. Allah phán: {Vì vậy, các người chớ tự cho mình trong sạch; Ngài biết rõ nhất ai là người kính sợ Ngài.} (chương 53 – An-Najm, câu 32)

Tác giả nêu ba câu Kinh Qur'an:		
[1] {Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Nếu các người thực sự yêu thương Allah thì các người hãy theo Ta.”} (chương 3 – Ali ‘Imran, câu 31) Đây được gọi là câu Kinh thử thách. Học giả Al-Hasan Al-Basri nói: “Mọi người trong thời của Thiên Sứ – Sollollohu ‘alaihi wasallam – nói:	[2] {Hỡi những người có đức tin, ai trong các người rời bỏ tôn giáo của mình thì Allah sẽ mang đến một nhóm người khác (thay thế các người), Ngài sẽ yêu thương họ và họ cũng sẽ yêu thương Ngài.} (chương 5 – Al-Ma-idah, câu 54) Allah mô tả rằng họ: 1. Họ nhân từ đối với những người có đức tin. Họ sẽ không gây chiến, không chống lại cũng như không quay lưng với những người có đức tin.	[3] {(Không có gì phải hoài nghi rằng) những vị Wali của Allah sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền. (Họ là) những người có đức tin và kính sợ Allah.} (chương 10 – Yunus, câu 62, 63)

Thưa Thiên Sứ của Allah, chúng tôi rất yêu Thượng Đế của chúng tôi. Vì Allah muốn qui định cho tình yêu đối với Ngài một dấu hiệu nên Ngài ban xuống câu Kinh này.	2. Họ rất cứng rắn đối với những kẻ vô đức tin; tức họ nghiêm khắc và chiến đấu tới cùng với những kẻ vô đức tin. 3. Họ anh dũng chiến đấu vì chính nghĩa của Allah. 4. Vì Allah, họ không sợ sự trách cứ của kẻ chỉ trích.	Allah cho biết những Wali của Ngài là những người có đức tin trong tim và thể hiện lòng Taqwa bằng hành động.
--	--	---

Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah – Rohimahullohu ta'āla – nói:	
Allah trình bày trong Kinh Sách của Ngài cũng như trong Sunnah của Thiên Sứ rằng Allah – 'Azza wajal – có những Wali của Ngài trừ trong nhân loại, và Shaytan cũng có những Wali của hắn. Sự khác nhau giữa Wali của Allah và Wali của Shaytan:	
[1] Những Wali của Allah, Ngài phán: {(Không có gì phải hoài nghi rằng) những vị Wali của Allah sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền. (Họ là) những người có đức tin và kính sợ Allah.} (chương 10 – Yunus, câu 62, 63)	[2] Nhưng Wali của Shaytan, Allah phán về họ: {Quả thật, (Shaytan) chỉ có quyền lực đối với những ai coi hắn như một đấng bảo hộ và những ai dựng các đối tác (cùng với Allah).} (chương 16 - An-Nahl, câu 100)

Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah – Rohimahullohu ta'ālaa – nói:

Nhiều học giả đã nói: (Nếu bạn thấy một người bay trên không và đi trên mặt nước, đừng để bị anh ta lừa dối cho đến khi bạn nhìn thấy dáng đứng của anh ta khi ra lệnh và cấm đoán).

Những Wali của Allah ở hai cấp độ:

[1] Những người tiên phong gần kề Allah.

[2] Những người của tay phải.

Allah nhắc đến hai nhóm người này ở nhiều chỗ trong Kinh Qur'an của Ngài: ở phần đầu của chương Al-Waqi'ah, và ở phần cuối của chương Al-Insan, Al-Mutaffifin và chương Fatir. Và Thiên Đàng có những cấp bậc vượt trội khác nhau. Những Wali của Allah – những người có đức tin và ngoan đạo - sẽ ở trong các bậc cấp đó của Thiên Đàng tùy theo đức tin và lòng Taqwa của họ.

Nhìn nhận về những Wali của Allah, nhân loại phân thành ba nhóm:

[1] Thái quá:
Những ai cho rằng một người nào đó là Wali của Allah, họ tin rằng mọi điều người đó nghĩ trong tim, nói và hành động,

[2] Cầu thả:
Những ai khi nhìn thấy một người nào đó nói và hành động những gì không đúng với giáo luật, họ lập tức loại người đó ra khỏi phạm vi Wilayah của Allah một cách hoàn

[2] Trung hòa giữa hai thái cực:
Những ai không coi một người nào đó là hoàn toàn không sai lầm hoặc hoàn toàn mang tội lỗi nếu người đó là một người Ijtihad sai. Họ không theo người đó trong mọi điều y nói, và cũng không đánh giá

đều đến từ Allah.	toàn, ngay cả người đó là người Ijtihad sai.	người đó là vô đức tin và tội lỗi khi đó chỉ là Ijtihad.
-------------------	--	--

Kara-mah (vinh dự và hồng phúc) mà Allah dành cho những Wali của Ngài		
[1] Xác thực: Các Wali của Allah có được những Kara-mah, cái mà Allah ban cho những Wali – những người ngoan đạo của Ngài. Việc Allah chọn lọc ban cho một số Wali của Ngài là nhằm mục đích làm minh chứng trong tôn giáo hoặc vì nhu cầu của những người Muslim.	[2] Ayah (Dấu hiệu) của Thiên Sứ – Sollollohu ‘alaihi wasallam –: Nó chỉ xảy ra với phước lành của việc đi theo Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam –. Và thực tế, đây cũng là một trong những Dấu hiệu của Thiên Sứ – Sollollohu ‘alaihi wasallam –.	[3] Không phải là điều hiển nhiên dành cho Wali: Kara-mah có thể tùy theo nhu cầu của một người. Nếu y cần do sự suy yếu đức tin, y được ban cho những gì để củng cố đức tin và đáp ứng nhu cầu của y. Và có người, có thể vì y là người Wali hoàn thiện nhất của Allah và y không cần đến nó. Đó là lý do tại sao những điều này thường xảy ra trong các thế hệ Tabi'in nhiều hơn trong thế hệ Sahabah – Rodhiyollohu ‘an hum –.

Những điều phi thường và siêu nhiên
Là những gì đến một cách khác thường, vượt ra ngoài cái tự nhiên vốn có, chẳng như bay trên không trung, đi trên mặt nước. Những điều này được chia thành bốn dạng:

[1] Ayah (Dấu hiệu): Dành cho các Nabi, các Thiên Sứ của Allah - người ta không gọi là Mu'jizah (phép mầu, phép lạ) - bởi vì Ayah được nói trong Qur'an. Và Mu'jizah có thể một số người không làm được, và nó có thể dành cho những ai ngoài các vị Nabi, các vị Thiên Sứ.	[2] Kara-mah: Dành cho những Wali của Allah - Ar-Rahman. Và họ là những người có đức tin và ngoan đạo; ví dụ về Kara-mah chẳng hạn như những gì đã xảy ra với những người của hạng động (câu chuyện được kể trong chương Al-Kahf).	[3] Mu'jizah hoặc Fit-nah: Dành cho những Wali của Shaytan. Chúng ta nhận biết nó thông qua sự nhận biết tình trạng của người đó, không phải đức tin hay lòng Taqwa, và ví dụ về Mu'jizah là điều xảy ra từ Dajjal.	[4] Fadhi-hah: Bất cứ ai nói dối về Allah và Ngài vạch trần y ở thế giới này trước Đờil sau. Ví dụ về Fadhi-hah là những gì xảy ra từ Musaylimah (kẻ đã tự xưng là Nabi), hấn thổi vào mắt người bệnh và làm cho y mù lòa.
---	--	---	--

Đối với những điều phi thường và siêu nhiên, mọi người được phân thành 3 nhóm:

<u>[1] Phủ nhận và bác bỏ:</u> Họ cho rằng những điều này chỉ đối với các Nabi, các Thiên Sứ, ngoài Họ không ai có những điều này; và có thể họ tin hoàn	<u>[2] Thái quá:</u> Họ cho rằng bất cứ ai có một điều phi thường	<u>[3] Ở mức chính giữa:</u> Họ tin rằng Allah ban cho ai Ngài muốn trong số đám bề tôi của Ngài những Kara-mah trong hình thức những điều phi thường và siêu nhiên, tuy nhiên, không phải bất cứ điều gì
--	---	---

toàn. Họ phủ nhận nhiều người vì đối với họ những người đó không phải là Wali.	và siêu nhiên nào đó là Wali của Allah.	khác thường và siêu nhiên cũng là Karam, mà có thể đó là một thứ gì đó của bùa ngải và ma thuật (Sihr).
--	---	---

Tóm lược sự khác biệt giữa những Wali của Allah và những Wali của Shaytan từ “Al-Furqan Baina Awliya’ Ar-Rahman Wa Awliya’ Ash-shaytan” của Sheikh Al-Islam Ibnu Taymiyah –
Rohimahullohu ta’ālaa –:

Những Wali của Allah	Những Wali của Shaytan
- Làm theo Qur’an và Sunnah - Được mô tả là người có đức tin và ngoan đạo, (mọi người là có nguồn gốc khác nhau, sự hơn kém giữa họ là lòng Taqwa đối với Allah). - Đi theo Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – và không rời bỏ giáo luật của Người. - Thúc giục mọi người đi theo Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam –, thực hiện các nghĩa vụ tôn giáo, và cầu nguyện Allah. - Tin rằng Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam – tốt hơn Wali, và Wali không phải là người không làm sai.	- Làm khác với Qur’an và Sunnah. - Được mô tả bởi sự vô đức tin, tội lỗi, bói toán, bùa ngải và ma thuật, điên rồ. - Làm khác với Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam –, và rời bỏ giáo luật của Người. - Thúc giục mọi người đi theo họ, không thực hiện các nghĩa vụ tôn giáo và không cầu nguyện Allah. - Tin rằng Wali của Allah tốt hơn cả Thiên Sứ của Allah, và rằng y không hoàn toàn không sai phạm, và rằng y được phép làm khác với Ijma’. - Họ làm những thứ từ Mu’jizah, Fit-nah, hoặc Fadhi-hah, không

- Đức tin và lòng Taqwa là nguyên nhân cho Kara-mah của họ (phần thưởng tương ứng với việc làm và hành động). - Nên được yêu thương vì Allah. - Lo sợ về Nifaq (giả tạo đức tin hay đạo đức giả), không bị lừa dối bởi tình trạng của những kẻ Munafiq. - Không thể hiện sự khác biệt với mọi người mà thể hiện đường lối Sunnah. - Không lơ là, cầu thả nhưng cũng không thái quá. - Mô tả đức tin là những gì thể hiện bên trong lẫn bên ngoài. - Ai khăng định Muhammad chỉ biết nghĩa đen (của Qur'an) không biết ý nghĩa ẩn giấu bên trong, là Kafir (kẻ vô đức tin). - Không có bất kỳ vị Wali nào có thể so sánh với Thiên Sứ Muhammad – Sollollohu 'alaihi wasallam –. - Khăng định tai họa là do sự tiền định và an bài của Allah, còn hành động tội lỗi và việc làm xấu của con người là ở sự lựa chọn của họ.	- có bất kỳ người Kafir hay người Munafiq nào là Wali của Allah cả; nhưng họ ca ngợi và tán dương những người ngoại đạo. - Nên được ghét vì Allah. - Không lo sợ về Nifaq, bị lừa dối bởi tình trạng của những kẻ Munafiq. - Thể hiện sự khác biệt với mọi người bằng quần áo, cách cạo râu và những phong cách khác, làm giống những kẻ ngoại đạo. - Lơ là, cầu thả và thái quá. - Phân biệt đức tin bên ngoài với đức tin bên trong. - Những người theo họ tin rằng họ biết những ý nghĩa ẩn giấu bên trong. - Những người theo họ tin rằng các Nabi và các Wali có địa vị và phẩm giá như nhau. - Những người làm sai lúc vâng lời là do bản thân họ, còn lúc bất tuân là do sự tiền định. - Họ tin họ là hiện thân của Allah và có thể hợp nhất với Ngài trong sự tồn tại. - Shaytan nhập vào họ nhưng họ tưởng đó là Thiên Thần.
---	---

- Không ngoan cố trên điều tội lỗi, và đây là một trong các dấu hiệu cho thấy Allah yêu thương người bề tôi. - Các địa điểm cho thờ phượng và hành đạo là các Masjid. - Mục tiêu của Kara-mah đối với họ là phải ngay chính trên con đường của Allah.	- Những người theo họ tin rằng họ mang những đặc điểm của sứ mạng Nabi và các thuộc tính của các Thiên Thần. - Lấy mồ mả làm Masjid. - Họ làm những thứ căng cứng cho sức mạnh và tình trạng của Shaytan.
---	---

Nguyên tắc thứ sáu

Tác giả nói:

Bác bỏ sự nghi ngờ và ngộ nhận mà Shaytan đã đưa ra mục đích lôi kéo mọi người rời bỏ Qur'an và Sunnah để họ đi theo sở thích và dục vọng sai trái khác nhau. Đó là, rằng Qur'an và Sunnah, không ai hiểu biết về hai thứ này ngoại trừ người Ijtihad. Và người Ijtihad được mô tả thế này, thế này, và những mô tả có thể không được tìm thấy đầy đủ ở Abu Bakr và 'Umar!

Nếu một người không được như vậy, thì hãy tránh hai người đó một cách hoàn toàn, và không có nghi ngờ gì về điều đó. Và bất cứ ai tìm kiếm sự hướng dẫn từ hai người đó đều là kẻ dị giáo hoặc mất trí, vì khó hiểu họ!! Allah đã làm rõ biết bao nhiêu, về mặt pháp lý và tiền định, về mặt đạo đức và mệnh lệnh, trong việc bác bỏ sự nghi ngờ đáng nguyên rủa này từ nhiều khía cạnh khác nhau, vốn đã đạt đến mức độ cần thiết chung. {**Người hãy nói với chúng: “Chỉ Thượng Đế của Ta mới biết rõ, tuy nhiên, đa số nhân loại lại không biết (điều đó).”**} (chương 7 – Al-'Araf, câu 187), {**Quả thật, lời (hứa trừng phạt của Allah) đối với đa số họ là sự thật bởi vì họ vô đức tin. TA cho đóng những chiếc gông vào cổ của họ cao đến tận cằm khiến họ cứ ngẩng cổ mãi. Và TA đã đặt một bức chắn trước mặt và sau lưng họ nên họ không nhìn thấy (chân lý). Cho dù Người (hỡi Thiên Sứ) cảnh báo hay không cảnh báo họ thì họ vẫn không có đức tin. Quả thật, Người chỉ có thể cảnh báo người nào đi theo Lời Nhắc Nhở (của Qur'an) và sợ Đấng Ar-Rahman một cách vô hình. Do đó, Người hãy báo tin mừng cho y về sự tha thứ và phần thưởng vinh dự (Thiên Đàng).**} (chương 36 – Yasin, câu 7 - 11).

Ijtihad	
[1] Nghĩa đen: Nỗ lực để nhận ra một cái gì đó khó khăn.	[2] Theo thuật ngữ giáo lý: Nỗ lực để đưa ra một phán quyết phù hợp về giáo luật.

Các điều kiện cần của Ijtihad					
[1] Phải biết các bằng chứng giáo luật về những gì cần cho Ijtihad, như các câu Kinh Qur'an và các Hadith nói về giáo luật.	[2] Phải có kiến thức về những gì liên quan đến tính xác thực và yếu kém của Hadith, như biết về đường dẫn, những người dẫn truyền và các yếu tố khác.	[3] Phải biết cái gì đã được bãi bỏ, cái gì được thay thế, và những điểm đồng thuận (Ijma') để không đưa ra phán quyết với điều đã được bãi bỏ hoặc khác với Ijma'.	[4] Phải biết các bằng chứng của vấn đề gây ra sự bất đồng trong phán quyết, như cụ thể, hạn chế hoặc tương tự, để không đánh giá điều gì trái ngược với điều đó.	[5] Phải biết ngôn ngữ và các nguyên tắc luật học liên quan đến ngôn từ và cách diễn đạt ngôn từ, như tổng quát, cụ thể để đưa ra phán quyết dựa theo tiêu chí đó.	[6] Phải có khả năng đưa ra phán quyết từ các bằng chứng giáo luật.

Ijtihad có chia ra thành các phần không?		
Có, Ijtihad có sự phân chia thành các phần, vì vậy, nó nằm trong một chương của các chương kiến thức hoặc một vấn đề trong các vấn đề.		
Người Ijtihad có nghĩa vụ phải cố gắng hết sức, sau đó:		
[1] Nếu phán quyết được đưa ra,		[2] Nếu không đưa ra được phán quyết, thì phải dừng lại, và được phép Taqlid (bắt chước, làm theo) vào thời điểm đó vì cần thiết.
[a] Là đúng, sẽ được hai ân phước, một ân phước cho việc Ijtihad, và một ân phước cho việc đạt được điều đúng với sự thật. Bởi vì trong việc đạt được điều đúng, sự thật sẽ được hiển thị và được làm theo.	[b] Là sai, sẽ được một ân phước, và cái sai sẽ được tha thứ.	

Được phép Taqlid trong hai trường hợp	
[1] Người Taqlid là một thường dân không thể tự mình biết được một phán quyết giới luật, vì vậy Taqlid là điều bắt buộc. Allah phán: {Vì vậy, các người hãy hỏi những người hiểu biết nếu các người không biết.} (chương 16 - An-Nahl, câu 43)	[2] Nếu một sự việc xảy ra với người Ijtihad cần phải được giải quyết ngay lập tức và anh ta không thể xem xét nó; lúc đó được phép Taqlid.

Taqlid có hai dạng		
[1] Tổng quát: Đó là hoàn toàn đi theo một trường phái cụ thể trong tất cả mọi vấn đề của tôn giáo. Giới học giả đã bất đồng quan điểm về dạng Taqlid này, một số trong số họ cấm dạng này vì cam kết tuyệt đối đi theo một người ngoài Thiên Sứ của Allah – Sollollohu ‘alaihi wasallam –	[2] Cụ thể: Lấy một câu nói nào đó trong một trường hợp cụ thể; điều này được phép nếu một người không thể biết sự thật, cho dù:	
	[a] Không có khả năng thực sự	[b] Hoặc có khả năng nhưng gặp khó khăn và trở ngại lớn.

Tác giả nói:

Cuối lời, xin ca ngợi và tán dương Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật. Cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Thiên Sứ Muhammad, cho gia quyến của Người, và cho Sahabah của Người cho đến Ngày Phán Xét.

Chúng tôi cầu xin Allah Tối Cao ban thưởng cho tác giả phần thưởng tốt nhất. Xin Ngài tập hợp chúng tôi và ông ấy tại nơi cao quý và tốt đẹp nhất, vì Ngài là Đấng hào phóng. Và xin ngợi khen và tán dương Allah, Thương Đế của vũ trụ và vạn vật, và cầu xin phúc lành và bình an của Allah đến vị Nabi của chúng ta, Muhammad.

Bài kiểm tra

Trả lời các câu hỏi dưới đây:

Tại sao chúng ta học sáu nguyên tắc này?	[1] [2]
Hãy nêu sáu nguyên tắc và các mặt đối lập của chúng	[1] [2] [3] [4] [5] [6]
Hãy nêu năm khác biệt giữa những Wali của Allah và những Wali của Shaytan	[1] [2] [3] [4] [5]

[2] Hãy chọn câu trả lời đúng:
Sáu nguyên tắc căn bản: ☐ Được thống nhất, ☐ Có sự bất đồng quan điểm.
Con số được đề cập trong Qur'an và Sunnah: ☐ Được hiểu ☐ Không được hiểu. ☐ Cần giải thích.
Các yếu tố ngũ nghĩa và hiểu: ☐ Ba ☐ Bốn ☐ Năm

[3] Trả lời bằng “Đúng” hoặc “Sai”		
Câu hỏi	Đúng	Sai
Các con số được đề cập nhưng không được hiểu, chẳng hạn như các cánh cổng Thiên Đàng.	☐	☐
Các con số được đề cập nhưng không được hiểu, chẳng hạn như mười người được báo tin mừng về Thiên Đàng.	☐	☐
Đề cập đến con số trong buổi học chỉ ra rằng các vấn đề được kiểm soát và giới hạn.	☐	☐
Allah đã cho tác giả tập hợp các vấn đề trong bài viết của mình.	☐	☐

[4] Khoanh tròn xung quanh các số lượng được hiểu (tức là: một số xác định không thể thêm vào) trong các câu sau:			
Các trụ cột của đức tin	Bảy điều hủy diệt	Ba nguyên tắc căn bản	“Năm Sunah Fit-rah”
Rửa vật dụng bảy lần khi con chó liếm vào	“Cộng đồng tín đồ của Ta sẽ tan rã thành bảy mươi ba nhóm”	“Có hai thứ khiến nhân loại trở thành vô đức tin”	Các lời tụng niệm sau các lễ nguyện Salah bắt buộc.

Trong sách của Sheikh Muhammad bin Abdul Wahhab – Rohimahullohu ta’ālaa – ; ông trình bày con số xác định không thể thêm vào, không có số xác định có thể tăng từ các số sau:			
Ba nguyên tắc căn bản	Bốn quy tắc	Mười điều vô hiệu Islam	Sau nguyên tắc căn bản
.....			